

**BEAU
TIFUL
DIRT**

Construction Waste

2009

wood

courtesy of the artist (unknown)

Een eerste gevoel van ‘overdondering’ komt in me op wanneer ik aankom op de locatie van *Construction Waste*. Een enorme sculptuur geconstrueerd uit een mix van houten balken en platen die kriskras - als een uitéengevallen mikadospel - in de ruimte geordend werden. Ik bevind me onderaan de tien meter hoge installatie en ervaar een nietigheid alsof ik me in een landschap van *Caspar David Friedrich* bevind. De in lagen opééngestapelde platen refereren in hun vorm naar een fixatie van een enorme explosie van aardlagen die eens in de tijd versteend werden tot een vreemde bergformatie. Ik maak een wandeling rond de installatie en ontdek de verschillende zichten op dit explosieve landschap. Allerlei verlaten spelonken vertellen me dat er meer verborgen zit in de donkere holtes van deze duister oprijzende bergmassa.

In de vormgeving van *Construction Waste* kunnen referenties gemaakt worden naar de constructivistische architectuur van *Coop Himmelb(l)au* en *Zaha Hadid* en zelfs naar de *Cityscape* van landgenoot *Arne Quinze*. De sculptuur is opgebouwd uit een mix van houten balken en platen die in allerlei diktes en groottes nauwkeurig door de kunstenaar geselecteerd werden. De veelheid van verschillende houtsoorten wordt versterkt door een grotere verscheidenheid van bruine houttinten.

De keuze om de tijdelijke installatie in de publieke ruimte te plaatsen is ontstaan uit een eerder nalatige beslissing van de kunstenaar zelf. De omliggende buurtbewoners zijn minder te spreken over de plotse aanwezigheid van de voor hen niets biedende constructie. Voor de buurtbewoners refereert de sculptuur eerder naar een opeengehoopte stortberg dan dat het een artistieke meerwaarde biedt.

De tentoonstelling *Beautiful Dirt - Urbanistic Sculptures* is het hele jaar door te bezichtigen in N6 - Bergensesteenweg, Transvaalstraat 34-38, 1070 Anderlecht.

Construction Waste (2009) wood, courtesy of the artist (unknown)

Cloaca Faeces

2009

mixed media & digestive tracted ingredients
courtesy of the artist (unknown)

De *Cloaca Faeces* sculpturen staan eenzaam als sacrale paddestoelen in een stoffig aarden veld. Deze zone contrasteert in materialiteit met de stenen of geasfalteerde ondergrond van de kunstsite. Hiermee wordt de reeks van zes *land art*-achtige sculpturen geïsoleerd van een verder afgelegen kunstwerk bestaande uit een reeks van bombastische betonnen hoogbouw sculpturen die in hun vormgeving refereren naar sociale woonblokken.

Ik betreed het desolate maanlandschap en observeer de eerste sculptuur die zich op m'n pad bevindt. Het bolvormig organische volume heeft een zware onderbuik. In het verlengde van dit basisvlak stijgt een tweede kleiner afgeknot volume op als torentje en eindpunt van dit werk. Er is geen sokkel nodig, het kunstwerk staat met zijn plat ondervlak rechtstreeks in contact met zijn natuurlijke omgeving.

Voor- en achterzijde van de sculptuur hebben een andere bewerking. De achterzijde is een eerder glad afgerond volume, bestaande uit een mat gelakt donkerbruin oppervlak dat hier en daar onderbroken wordt door een kloof van uitgedroogde materie. Het vooraanzicht geeft een meer open gevoel, het lijkt een afgebroken einde van een langer geheel. Het oppervlak mist hier zijn gepolijste afwerking en toont de verharde ruwe materie waaruit het volume opgebouwd werd; een *faeces*-achtige substantie die op deze locatie af en toe een vezelstructuur zichtbaar maakt. De bruintint van de materie is hier lichter van kleur dan het achterliggende deel van het werk.

Alle *Cloaca Faeces* werden gecreëerd uit hetzelfde soort materie, ze onderscheiden zich van elkaar door een verscheidenheid in bruintint en door het gehalte waarin de materie al dan niet meer of minder uitgedroogd is.

Er zijn grote en kleine versies. Ondanks de organische vormen lijkt het alsof de buisvormige tubes uit eenzelfde soort machine geperst werden.

Ik wandel verder doorheen het stoffige zand en aanschouw de andere sculpturen van de reeks, die op een willekeurig lijkende afstand van elkaar geplaatst werden.

Van op een afstand stralen de torentjes van organische materie rust uit en een zekere vorm van sacraliteit - een primaire verbintenis met de natuur. Dit gevoel wordt ontkracht door de geur die de kunstwerken verspreiden eens je bij een sculptuur aangekomen bent.

De tentoonstelling *Beautiful Dirt - Urbanistic Sculptures* is het hele jaar door te bezichtigen in N6 - Bergensesteenweg, Victor Oliverlaan 83, 1070 Anderlecht.

Cloaca Faeces II (2009) mixed media & digestive tract ingredients, courtesy of the artist (unknown)

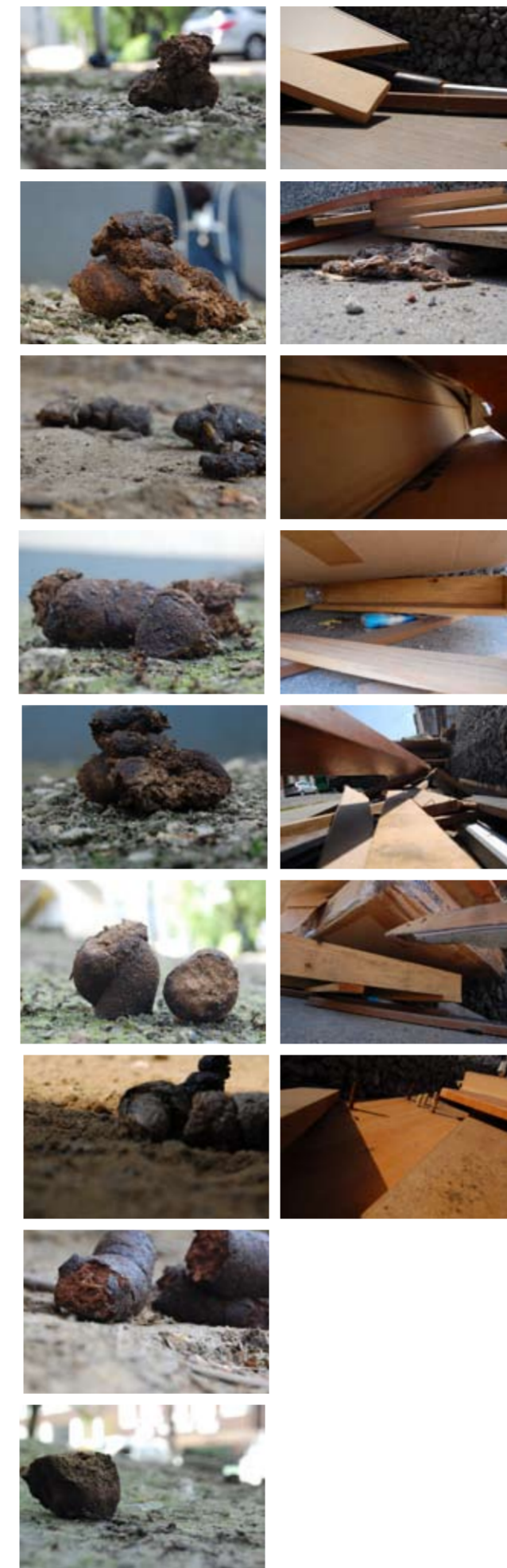
Cloaca Faeces VI (2009) mixed media & digestive tract ingredients, courtesy of the artist (unknown)

Anderlecht
zaterdag 9 mei 2009

Ik zit halfknielend neergehurkt met m'n fototoestel in één hand op de vierkante stenen tegels van het voetpad. Voor mij strekt zich een strook grond uit, die opgevolgd wordt door de grijs geporiëde asfaltlaag van de straat. Zijlings van me rijst een metershoge flatgebouw op. Een netjes geordend patroon van eenvormige ramen drukt de anonimiteit van de sociale woonblok uit. Een tunnel boort zich diagonaal de grond in; het is de mond van het wooncomplex waar hier en daar een auto binnen- of buitenrijdt. Er is weinig teken van menselijke aanwezigheid in de buurt. Slechts in de verte zie ik een schim van een man die zijn hond uitlaat. Ik bevind me te midden van een zone van meerdere woonblokken die aan ene zijde begrensd wordt door het kanaal Brussel-Charleroi; langs de andere kant - een beetje verderop - een tweede verkeersstroom, de steenweg die naar Bergen gaat.

Ik observeer de hondendrol op de aardestrook voor me, die zich als een sierlijk opkrullende sculptuur aan me presenteert. Terwijl ik de instellingen van m'n toestel bijstel, zie ik vanuit m'n ooghoek een persoon die mijn richting komt uitgewandeld. Haastig ga ik rechtop zitten en focus m'n camera op een plastic zak die ietwat verderop ligt. De vrouw loopt langs me heen en kijkt me onderzoekend aan. Een beetje verder stopt ze, draait zich om en roept me toe: 'Qu'est-ce que tu fais là? Tu prends des photos de ça!'. Terwijl ze met afgunst naar de verzameling hondenpoep wijst. Niet goed wetende wat te antwoorden komt er langzaam een twijfelende '...euh' over m'n lippen gestruikeld. De vrouw komt dichterbij en vervolgt op strenge toon haar onderzaging: 'C'est pour la commune? Tu va montrer ça à la commune?'

De gesluisde vrouw kijkt me gebiedend aan met haar diep bruine ogen en gaat verder met haar monologe aanklacht over de hondenpoep die men op de straat achterlaat terwijl er 200 meter verderop een hondentoilet door de gemeente voorzien is. Veel tijd voor een verder praatje heeft de vrouw niet en als ze haar beklag beëindigd heeft, zet ze haar pas verder.

Deze publicatie werd gemaakt naar aanleiding van een workshop onder begeleiding van Els Dietvorst gelinkt aan de tentoonstelling *The Stone Road* te Argos.

The Stone Road is een project waarbij Brusselse en buitenlandse artiesten van verschillende kunstdisciplines een typisch stukje België onder de loep nemen, namelijk de Bergensesteenweg (N6). Typisch Belgisch, maar tegelijk universeel.

Het Kunstenfestivaldesarts en Laplan organiseerden samen een workshop gelinkt aan *The Stone Road*, de tentoonstelling van het Brusselse collectief Firefly. De workshop werd begeleid door Els Dietvorst, stichtend lid van Firefly, en resulteerde in een tentoonstelling *N6* in GC De Markten.

De tentoonstelling *The Stone Road* vindt plaats in Argos, Werfstraat 13, 1000 Brussel (5 mei tem. 27 juni 2009).

De tentoonstelling *N6* vindt plaats in GC De Markten, Oude Graanmarkt 5, 1000 Brussel (20 mei tem. 28 juni 2009).

De tentoonstelling *Beautiful Dirt - Urbanistic Sculptures* vindt plaats in de buurt van N6, Bergensesteenweg, 1070 Anderlecht en kan het hele jaar door worden bezocht.

Beautiful Dirt

A Magazine about Urbanistic Sculptures
Spring 2009

Concept, pictures, text & graphic design

Annelies Vaneycken (www.trans-id.be)

Thanks to

Lies Declerck
Marnix Rummens
